

Μεγάλη Τεσσαρακοστή-πορεία του ανθρώπου στην κλίμακα των αρετών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αγίου Ιωάννη του Σιναΐτη, συγγραφέα της «Κλίμακος», ψήγματα χρυσού:

Εγκρατής, είναι αυτός που ζει μέσα στους πειρασμούς, στις παγίδες και στους θορύβους του κόσμου και αγωνίζεται με όλη του τη δύναμη να μιμηθεί τη ζωή εκείνων που είναι απαλλαγμένοι από αυτούς τους θορύβους. Στους αρχάριους, οι πτώσεις σε σαρκικά αμαρτήματα συμβαίνουν από την απόλαυση των φαγητών. Στους μεσαίους από την υπερηφάνεια. Σε εκείνους, δε, που πλησιάζουν προς την τελειότητα, αποκλειστικά εξαιτίας της κατακρίσεως. Μην παίρνεις θάρρος και νομίζεις ότι λόγω τής εγκρατείας σου θα σωθείς από την πτώση. Κάποιος, ο Σατανάς, χωρίς να τρώει τίποτα έπεσε από τον ουρανό!

Η υπερηφάνεια, για ξένα πράγματα, είναι ντροπή. Η χειρότερη ανοησία, είναι το να καυχώνται οι άνθρωποι για κάποια χαρίσματα που πήραν από τον Θεό. Όσα κατορθώματα έκαναν πριν από τη γέννησή τους, για αυτά μονάχα να υπερηφανεύονται. Γιατί, όσα συνέβησαν έπειτα από τη γέννησή τους, τους τα δώρισε ο Θεός. Τίποτε δεν μπορεί να ωφελήσει περισσότερο από το ταπεινό και ειλικρινές ήθος και τον καθαρό λόγο.

Η προσευχή, ως προς την ποιότητά της, είναι ένωση του ανθρώπου με τον Θεό, συμφιλίωση με Αυτόν, μητέρα και θυγατέρα των δακρύων, καθώς, επίσης, και συγχώρηση των αμαρτημάτων, γέφυρα που σώζει από τους πειρασμούς, τοίχος που προστατεύει από τις θλίψεις, έργο των Αγγέλων, τροφή όλων των ασωμάτων, εργασία που δεν τελειώνει, πηγή των αρετών, πρόξενος των χαρισμάτων, τροφή

της ψυχής, φωτισμός νου, πέλεκυς που χτυπά την απόγνωση, απόδειξη της ελπίδας, διάλυση της λύπης, πλούτος των μοναχών, θησαυρός των ησυχαστών, μείωση του θυμού, καθρέπτης της πνευματικής προόδου, φανέρωση των μέτρων, δήλωση της πνευματικής κατάστασης, αποκάλυψη των μελλοντικών πραγμάτων. Η προσευχή είναι γέφυρα που ελευθερώνει τους ανθρώπους από πολλούς πειρασμούς και κινδύνους. Είναι έργο ουράνιο, τροφή των Αγγέλων και των Αγίων, αγαλλίαση και χαρά των δικαίων, πηγή κάθε καλού, προκοπή της καρδιάς, φωτισμός του νου, φλόγα ουράνια, απόδειξη της ελπίδας προς τον Θεό, θυρίδα από την οποία εισέρχεται ουράνιο φως και αποκαλύπτει τα απόκρυφα μυστήρια του Θεού.

Καταλαλιά, σημαίνει, γέννημα του μίσους, υπόκριση αγάπης, αιτία της ακαθαρσίας. Η κρίση είναι αναιδής αρπαγή του δικαιώματος του Θεού, ενώ η κατάκριση όλεθρος της ψυχής αυτού, ο οποίος κατακρίνει. Ο καλόγνωμος και συνετός άνθρωπος, όσες αρετές βλέπει στους άλλους, τις σημειώνει με επιμέλεια, ενώ ο ανόητος αναζητεί τα ελαττώματα και τις κατηγορίες.

Ακτημοσύνη, είναι η πίστη στις εντολές του Κυρίου. Ακτημοσύνη, η απαλλαγή από περιουσιακά στοιχεία, είναι το να αποθέσει ο άνθρωπος κάθε φροντίδα από πάνω του, να γίνει οδοιπόρος χωρίς εμπόδια.

Η πολυλογία, είναι η καθέδρα της κενοδοξίας, απόδειξη της άγνοιας, θύρα των κατακρίσεων.

Επιμέλεια: Δρ Ελένη Ρωσσίδου-Κουτσού, Φιλολόγος-Βυζαντινολόγος

Πηγή: churchofcyprus.org.cy